

§ 3, pkt. 3: „Kontohaveren kan til enhver tid råde over sit tilgodehavende . . . .
 pkt. 10: De ved postgiroudvekslingen fremkomne kapitaler, der ikke er fornødne som kassebeholdning, skal efter nærmere af ministeren for offentlige arbejder godkendte regler anbringes på betryggende måde dels i statsobligationer, kreditforeningsobligationer eller lignende let realisable papirer, dels som indlån i banker og sparekasser eller lignende pengeinstitutter.

pkt. 11: Bliver bestemmelserne vedrørende postgirovæsenet ændret, gælder de nye bestemmelser også for de ved disses ikrafttræden bestående postkonti.“

Ved de i pkt. 10 omhandlede kapitaler, der ikke er fornødne som kassebeholdning, må forstås den del af de indestående midler, som ikke uden videre kan trækkes ud, d. v. s. som er nødvendig for det daglige omløb af penge fra konto til konto, og det er denne del, som kan anbringes i obligationer m. v., medens resten må holdes rede som kassebeholdning til dækning af udbetalingskrav.

I øjeblikket er der i obligationer m. v. anbragt ca. 110 mill. kr. Det er muligt, at dette beløb kan forhøjes noget, og denne mulighed vil blive behandlet på det næste møde i det udvalg, der bestyrer de beløb, der indestår på postkonti.

Det er imidlertid givet, at langt den største del af de for tiden indestående beløb af ca. 400 mill. kr. må holdes til rådighed for øjeblikkeligt udtræk, jfr. § 3, pkt. 3, fordi de faktisk kan kræves udbetalt uden varsel.

Postkontohavernes tilgodehavende (for tiden de nævnte ca. 400 mill. kr.) er og har i lang tid været ekstraordinært stort. Dette skyldes *formentlig* rentepolitikken, idet den lille rente, som postgiroen yder for beløb indtil 100 000 kr., er bedre end den rente, som bankerne giver for penge på folio konto, og postgiroen har som følge heraf midlerne stående; men man ved slet ikke, hvornår de vil blive trukket.

Tidligere var det indestående beløb ikke så meget større end det beløb, som er nødvendigt til omløb.

Ser man herefter på de reglementariske bestemmelser af 20. marts 1934, hvis punkt 4 lyder således:

„Af kontohavernes gennemsnitlige tilgodehavende kan indtil 80 pct. være anbragt i de i punkt 3 under 1—6 nævnte aktiver eller med opsigelse i banker og sparekasser, medens resten skal være anbragt hos poststyrelsen eller uden opsigelse i banker og sparekasser“, må man lægge mærke til, at der står „*kan* indtil 80 pct. være anbragt i de i punkt 3 under 1—6 nævnte aktiver“, d. v. s. i obligationer og aktiver, og disse 80 pct. svarede i sin tid meget nærmere til den indestående kapital. Således som forholdene nu er, ville det være ganske uforsvarligt at anbringe 80 pct. af den indestående kapital i obligationer eller lignende, da et hurtigt udtræk ville gøre det nødvendigt at realisere en større del af disse papirer med den deraf følgende risiko for kurstab.

Ved en overvejelse af spørgsmålet om en ændring af de reglementariske bestemmelser må det tages i betragtning, at det er svært om ikke umuligt at give regler for giromidlernes rette anbringelse under alle forhold, og der står i pkt. 4 „*kan*“ og ikke „*skal*“.

J. Jørgensen.

Udvalget for statsregnskabet,
 hr. folketingsmand Bollerup Madsen.

Folketingets udvalg har i den sidste skrivelse bemærket, at udvalget for girokontomidlernes anbringelse vil overveje, hvorvidt en større del af kontohavernes tilgodehavende kan anbringes i obligationer og fonds, og kan dermed tage de givne oplysninger til efterretning.

Udvalget indstiller herefter statsregnskabet for finansåret 1950—51 til godkendelse.